

Jōns Rapša

STŪPS I ŽBANS

Jauns puiss ai mīlys pylnu kryuti
Nūtāsā ai ciervi jaunu stūpeni.
Pyrms īkasē sātmalī tō nūpyvušō stūpa vītā,
Jys atsasädā,
i ai smolku nāzeiti,
dūmōdams par bryuti,
izgrīzā jaunijā stūpenī sirsneni - mīlesteibys zeimeiti.

Lai, gadiejumā, - bryutá garom īdama
rádzātu i saprostu:
ka pi kītna saiminīka izīdama,
tá dzeivis laimi atrostu.

Stūpenš tū vysu nūjausdams,
i kai puiša dūmys laseidams,
aiz īdūmeibys gondreiž pleisa, -
par mōkslys dorbu sevi turādams.

Tik, dreizōku par īdūmōtū bryuti,
Dīvs izsyutāja ūrā vacu babeni...
(kas jū tá saucá?!)
Jei tikkū izmozgōtū ola žbanu
iz jaunō stūpenā kaļtāt maucá.

Ai ciervi tāstīs
napacītā,
ka jam nazkas viersā sāstās:
"Kai tu, puzatīs, dreikst,
Maņ, mōkslys dorbam, viersā leist?
I vāļ nazkū slápnu
viersā meizt!?"

Pascāt da golam napaspāja jys,
Partū, ka pazaļš bȳdams,
niu korstā saulī nūkliudams,
īpleisa jys dreiž -
nu īdūmeigōs golvys sovys
da papīžim gondreiž.

Žbans padūmova: "Koč nu saprasšonys stūps ir škierts
i niulā naruneigs, a mož väļ lai dzierđ -
cik dauđz mōkslys dorba i daiļuma
máš kotrys asom viertş?"

I soka jam: "Táv, ai ciervi tāstijam
i ai nāzi drusceņ grīztijam,
paviesteišu:
ka maņ, iz pūdinīka rypys grīztijam
dauđz vairōk veiklūs rūku glōstu beja jōpījam.
A, lai napleistu,
as tyku ceplī karsāts, glazeits, ryudeits.
Pec vysa tō tik beju ļaužu prīcai syuteits,
ai mižu olu iz golda gūda vītā stateits."

*

Par mōkslys daiļumu var runōt daudz,
Par sevi cīžōk skandynoj
ai ciervi tāstī ļauds.

2009.

PALĀDA

Pec bogoteigom medeibom
I agrom sōtnom brūkasṭom
Palādai bej mōga smoga
I dreiži mīgs jai dazazoga;
Tymā līpā, maļteitā kur beja,

Tá, meža molā,
Jei ni nu vīna nazabejōs.

Dreiž rodōs mīra traucātōji -
Mozi putni – dzīdōtōji.

Tik itū ḣaizi, na ai dzīsmom
A ai gvaltu, kara brīsmom.
Jūs spōrni šveikst,
I bolsi peikst,
A palādai vairs nav kur leist, -
Saulá žylbynoj jai acş,
Nu vysom pušom kara tracş.

Kotra radeibená moza
Morali jai losa:

- Kai táv, zaglái kauna nav, patīši?
Cik ilgi laupeiti tikş meža mōjūkleiši?
Pális teirumā - ir tova dalá,
A na mȳsu cōlu galá! -

Aug lelōks čeipstātōju malnŷs rojs
Kai pikets. Kas tū izdūmōjš?

Gaida palāda - kod vokors nōkş,
Mozī nakaunis tod rimtīs sōkş.
Jei dīnā okla, zynoms tys,
I pacīst dazaīt šōs klopotys.

- Kas zyn, kur bīzūknis tys dzymtīs,
Paļ tagad, dīnā, gondreiž tymsīs? -
Jei līpā dūmoj, planus kaļ:
Kai itū piketu jīm sarībṭ atpakaļ?
I soka sáv:
- As naktī parōdeišu sovu varu

Ai jaunu laupeišonu. Na ai karu. -

Naktş zagļus tīsā saukt vys navarom nikai,
Ni golu darät 'ānu ekonomikai'.

2009.

POEMA PAR ZABABONU

Līksmeigi más Vacū godu pavadäjam:
Ai tostim, dzīsmom, deklamacejom i dejom.
A šudiņ - Jaungodā kai svyna pylna golva,
Nu, saprūtams, - nu dzierīnim tei bolva.

Ka labi padūmōt, var bādu risynōt -
Da vakardīnys gostam šudiņ sastaigōt;
Tys vakar sūlāja, ka pacīnäs ai olu,
Lai nūīmu da jō iz Sīvergolu.

As soku sīvai: "Tupät sātā navā eistō vīta.
Pastaigōšu. Lai šūgod asu aktīvs kotrā lītā."
Tá muna Iļžená ai prīcu atsasauc:
"Pīkreitu! Bȳs darbeigs tys, kas šudiņ sliepōt brauc."

Verūs: jau obim sporta tārpus dabōjusá
I gleitā štabeleitī salykusá.
Maņ soka bolsā, kurs nacīš ībyldumus:
"Brauksim obi raudzät nazkodejūs kolnus munus!"

Napaklausät sīvai - tukša cereiba,
Jai vyss kai nūdūmōts, tai beja veicīs.
Partū ka spīteiba i vaļdūneiba
Bej montōta nu vacvacmōtis Stepcis.

*

A nūtyka tys seņ, pyrms laika gara:
Godūs gryutijūs izraiz pec kara,
Kod bōbys vysu darā, kod veiriši bez dōrga monta;
Jaunom sīvom daudzom tī naatgō nu fronta.

Nu soltuma lai navajdzātu cīst,
Ai cytom Stepcá gōja mežā molku grīz̄t,
Jōs rádz pi kryuma säd malnim ausu golym začeitš
Kai breinums rats, kas bōbu laimái syuteits.

Jōs runoj: "Kura taidus ausu gonus giutu,
Tei laimeiga iz vysim myužim býtu.
Partū, ka vysod izapylda itys zababons:
"Veirs klausia tod kai cyuku gons..."

Stepcá nadūmō i pakaļ začam ļubá,
Nazavärá dauž: tī kryums voi grōvš, voi dūbá...
I koč jōs maitom nabej bogots pyurs,
Jōs maitu veirim tyka liktinš syurs.

*

Vot kolnā más, na tōl nu ḥoščys mōjom,
Kur jauneibā nu večerinku gōjom;
Pi kolna tō jau aug pa kaidam kryumam...
Tá skots muns pieški līk maņ palikš dryumam

Tápaļ na tōl lāc začeitš senejīs;
Koč palyktu tys līžai napamaneitīs!
Tik, kas tū dává! Jei atspierīnī dreizā
Sleid̄ laimis zvierenám tam taišni viersā!...

As mudri pōrzamatu, kur kolnam ūtrā pusá
I nav maņ dalis: voi bȳš tū nūgivusá.
Ai vāzom atsasperu... Dūmoju par olu.
Tōlīnī jau radzu sapņu Sīvergolu.

Pec laicená jau dzerom olu, lyupys čāpstynojūt,
I daudz kū filosofisku ai draugu pōrrunojūt:
Cik malnō ītīpeiba sirdái solta,
Cik mīram tyvōk saticeiba bolta.

*

Par zača medeibom maṇ navaicojit,
Ka atjauteigi esit – dagōdojit!
Maṇ sātā Iļža napascā ni vōrda:
Voi vakar zači nūgiuṭ bejusá jōs kōrta.

*

Pavuiceiba tam, kas klausōs:
Ai sovim mīžim nabrauć cyta auzōs!

2009.

PROFESIONALŌ ORIENTACEJA

Pyrms meža školys izlaiduma,
Lai nav nikaida pōrprotuma,
Opūgs — školys pōrzinš,
Cīnejamīs vyszinš,
Kod tam »nu augšys« vieleits tyka,
Klasái sazapułcät lyka
Pi lauztō bārza — bez lopu, plyka,
Kur sōcās lelō zvieru styga.

Patş atsasiedş iz prīdis zora
Iz sovim škołnīkim jys soka:
»Mīly bārni!
Kod nūsvineits bȳs izlaidums,
Kū daräs tod sávkurs nu jums?«

Iz calma izlāc zvierenš mozs,
Skots nōkūtnī tam oss:
»Muns tāvs pavysam palicş vacs,
Ar pyuļom jys pa zorim lāc —
I rīkstu sagōdnīks jau lāns;
Šam dorbam jōpīlīk maņ placis.«
Nūsoka itai vōverāns.

»Taiseišu as zámī olu,
Kur zīmā glōbtīs var nu sola,«
Ōpsāns bylst i turpynoj:
»As školai pateiceigs bez gola!«

Tá nūzaskaidroj väļ dauđz kas:
Iudrāns — zvejōs leidakys,
Babrāns — meža ciertiejs kliuš,
Lōcāns — ūgōtōjs lobs bȳş
A Začu Jancş, skriejiejs lobs,
Par meža postnīku jys tapş.

Tik vīns nu vysa zvieru bora
Sovai klasái kaunu dora:
Säđ, narunoj i smaida.
Kū nōkūtnī jys gaida?

Opūgs verās — kas ir jys?
Ak, tys — vilcāns Alfonenš,
Klasis slaistenš, rakarenš.
»Tu, puiš, iz mōtis sagōdōtō kars,
Voi bȳsi meža sanitarş?«
Tai Opūgs vaicoj.

»Vaū! Nagrybu as taidys lygys —
Stīpt nakts-pūdus i sakūpt mygys.«
Tod škeibi smīnūt vilcāns ryuc:
»Nu miličim kod seņ jau mīrs,

A policistu väļ ir moz,
Jauns laupeitōju omots radīs —
Reketirs.
Tam dereigs niu as bȳšu patīs.«

Opūgs acş tik sovys bōla
Jiut jys — blameita tikş škola,
Kod īstōš jaunō vylka tykums.
Bet bārnu aizsardzeibys lykums
Tam dūş pa nogim,
Kas zvierānu, vysleidza kōdu,
Koč i par pōrkōpumim smogim,
Tik vīgli īpārtu pa ōdu.

*

Kaidu morali lai dūdu?
Voi lai demokrateji sūdu,
Kur bārnu atļauteiba pōrspiej gūdu?
...sōk tōlōk korupceja zált,
Lai bȳtu rōtnijīm kū pál̄t.

1996.

DZIĻŌ SAKNĀ

Nav brīsmeigōkys Dīva strōpis —
Kai narymstūšys zūbu sōpis.

Seņ atgadīnš t aids dzierdāts beja
Par bōbu vōrdā — Saļumeja:
Jai zūbs na vīns jau ūrā kritş,
A par itū zūbu pastōsts cyts.

Jei mūcājās kai ni ar vīnu,
Tys sōpāja jau pīktū dīnu;

Ni ar pierstu, ni ar dīgu valkams,
Kai tikai ambulāncī raunams.

Nikō darät,
Lobōk šudiņ, nakai pareit.
Tōm sōpom vajag
Golu darät.

Jaunu skustu apsiejusá,
Ōrstam naudu dabōjusá,
Pyrms celá sevi pōrkrystāja,
Iz mīstu dāväs Saļumeja...

Zūbu ūrsts jau dzeļžus skaņdej, —
Kai beņdā lelōs strōpis stuņdái.
A bōba krāslā tik kū eļš:
— Cik šausmeigs dzeivis krystaceļš!

Tá ūrsts ar lītpratieja skotu
Reikoj — muti turät plotu!
Jau slymū zūbu stangōs jämá...
A bōba — muti sakrampäja.

Nu, ni iz prīšku-atpakaļ
Nakusť apcyngys nu vītys
Īkš Saļumejis mutis cītys,
Lai kaidys runys doktorş mal.

Rōdīs, tá nikas vairs naleidz.
Par laimi, ūrsta paleigs
Beja aiz tō mūku krāsla leidš.
Kū darät?

Ūrsta skots tū pasacāja:
Ar eilynu, kū slāptu tur,
Bōbai dybynā lai dur —

Ka jei sōc klīgt ar muti plotu.

Tá ūrsts ar rūku vyngrynoču
Jai zūbu raun nu vysa spāka
I atpestej nu ļaunō grāka
Nalaimeigū Saļumeji.

Pec tam jei vysim rozstōstāja,
Cik slymīs zūbs tys naškeists beja:
Kai dzīļo sakná sōpiejusá,
Da pošam čūkstam īaugusá.

*

Kotram špetnam dybynām
Ir atrūnams pa eilynam.

2000.